

COMMENTAAR

DE JUISTE VRAGEN STELLEN

GUY TEGENBOS

Wat kan Antwerpen nog doen met 400 miljoen?

De federale verkiezingen zijn al 97 dagen voorbij en er is nog geen preformatie-akkoord. Op Vlaams niveau blijft de Oosterweel-discussie maar aanslepen. Voor beide dossiers is het is tijd om te beslissen. En om juist te beslissen, moeten de juiste vragen gesteld worden.

De federale preformatie. Na een lange aanloop werden in twee golven vorderingen gemaakt: eerst was sprake van een grote bevoegdheidsuitbreiding voor de deelstaten. Een staats hervorming in de breedte. Maar die ging niet diep genoeg. Na een tijd leek er een tweede golf aan te komen die in de diepte zou gaan. Twaalf principes om de responsabilisering en de fiscale autonomie gestalte te geven. Maar die golf viel stil zodra men de principes moest toepassen op de financiering van Brussel.

Sindsdien ligt het werk stil. Al weken gaat het niet meer over de zaak zelf, maar over kleine en grote irritaties die partijen bij elkaar veroorzaken. En dat maakt dit tweelandenland tot een manisch-depressieve patiënt. De ene dag 'zijn we er bijna'! De dag daarna is het weer diepe ellende.

Er gebeurt wat voorspeld was: als de onderhandelingen te lang aanslepen, zouden de oude demonen en pijnpunten, en de politieke spelletjes weer het overwicht krijgen op de vraag van de kiezer.

De juiste vraag hier is: wat was de vraag van de kiezer? Die moet domineren. De overgrote meerderheid van de kiezers van noord en zuid heeft oplossingen gevraagd, niét gevraagd om de zaak niét op te lossen. Het is tijd dat de partijleiders hun discussies afronden. De twee die gebombardeerd zijn tot de trekkers, Elio Di Rupo en Bart De Wever, moeten een oplossing afleveren in plaats van nieuwe problemen.

Dat betekent dat de ene de moed moet hebben om de principes van goed bestuur te aanvaarden – financiële responsabilisering en fiscale autonomie – en dat de ander dan zijn nek moet uitsteken om die onvolmaakte maar reële vooruitgang te verdedigen.

Dinsdag de 100 dagen overschrijden zonder een spoor van een oplossing, is niet wat de kiezers vragen.

De Vlaamse regering rijdt zich in het Oosterweel-dossier vast in een ander spel: loodgieterswerk in beton. Het dubbelbesluit van maart was helder: het wordt een tunnel, tenzij die te duur is of te veel tijd vergt.

De technici worden nu al weken gedwongen door hun politieke bazen de loodgieters van het beton te spelen: hier een stukje beton wegsnijden en er ginds ééntje aanlassen om toch maar het gewenste cijfer te bekomen. Stop die onzin!

Zeg hoeveel duurder de tunnel echt is. En stel dan de goede vraag: als je 400 miljoen of zo hebt, wat zou je er dan mee doen voor Antwerpen? Een tunnel bouwen? Wat kun je nog doen met 400 miljoen voor de stad? Wat zou die stad missen als ze die 400 miljoen uitgeeft aan een tunnel en ze dan elders moet besparen? Wat zou Vlaanderen missen? Met dat soort vragen moet eruit te raken zijn.